

Sygn. akt IX Ka 338/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lipca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Aleksandra Babilon- Domagała

Sędziowie: SSO Jan Klocek (spr.)

SSO Adam Zarzycki

Protokolant: protokolant sądowy Anna Wołowicz - Piłat

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Jerzego Kraski

po rozpoznaniu w dniu 25 lipca 2014 roku

sprawy **Ł. W.**

oskarżonego o przestępstwo z art.278 § 1 kk i art.288 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk przy zast.art.91 § 1 kk w zw. z art.64 § 1 kk art.278 § 1 kk i art.288 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.64 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 4 grudnia 2013 roku sygn. akt XII K 1157/12

I. wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od oskarżonego Ł. W. na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) S.A. Oddział w W. – (...) (...) (...) (...) kwotę 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych tytułem zwrotu wydatków należnych za postępowanie odwoławcze;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. B. (1) kwotę 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu świadczoną oskarżonemu Ł. W. w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia oskarżonego Ł. W. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych należnych za postępowanie odwoławcze.

IX Ka 338/14

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Rejonowej Kielce Zachód w Kielcach oskarżyła Ł. W. o to, że w okresie od 20 marca 2012 roku do 30 marca 2012 roku w miejscowości K. – T., gmina S. działając w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób, wspólnie i w porozumieniu z P. B. dokonał uszkodzeń słupów energetycznych i zaboru w celu przywłaszczenia elementów stalowych, konstrukcji wsporczych oraz linek stalowych powodując straty o łącznej wartości 1934 złotych, czym działał na szkodę (...) S.A. Oddział w W. – (...) (...) (...) (...) w K., i tak:

- w dniu 20 marca 2012 roku w K. gmina S. działając wspólnie i w porozumieniu z P. B. dokonał uszkodzenia trzech słupów energetycznych typu (...) poprzez rozbicie ich młotkiem i zaboru w celu przywłaszczenia odciętych z nich

elementów stalowych powodując straty na łączną wartość 470 złotych na szkodę (...) S.A. (...)w W. (...) (...) (...) (...) (...) w K.,

- w dniu 24 marca 2012 roku w K. gmina S. działając wspólnie i w porozumieniu dokonał wspólnie z P. B. uszkodzenia trzech słupów energetycznych typu (...) poprzez rozbicie ich młotkiem, a następnie zaboru w celu przywłaszczenia pozyskanych z nich elementów stalowych powodując straty na łączną wartość 470 złotych na szkodę (...) S.A. Oddział w W. – (...) (...) (...) (...) (...) w K.,

- w dniu 26 marca 2012 roku w K. gmina S. działając wspólnie i w porozumieniu z P. B. dokonał uszkodzenia trzech słupów energetycznych typu (...) poprzez rozbicie ich młotkiem, a następnie zaboru w celu przywłaszczenia pozyskanych z nich elementów stalowych powodując straty na kwotę 470 złotych na szkodę (...) S.A. Oddział w W. – (...) (...) (...) (...) (...) w K.,

- w dniu 27 marca 2012 roku w K. gmina S. działając wspólnie i w porozumieniu z P. B. dokonał uszkodzenia dwóch słupów energetycznych typu (...) poprzez rozbicie ich młotkiem, a następnie zaboru w celu przywłaszczenia pozyskanych z nich elementów stalowych powodując straty na kwotę 262 złotych na szkodę (...) S.A. Oddział w W. – (...) (...) (...) (...) (...) w K.,

- w dniu 30 marca 2012 roku w K. gmina S. działając wspólnie i w porozumieniu z P. B. dokonał uszkodzenia dwóch słupów energetycznych typu (...) poprzez rozbicie ich młotkiem, a następnie zaboru w celu przywłaszczenia pozyskanych z nich elementów stalowych powodując straty na kwotę 262 złote na szkodę (...) S.A. Oddział w W. – (...) (...) (...) (...) (...) w K., których to czynów dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach o sygn. akt IX K 826/06 za przestępstwa z art. 280 § 1 k.k., art. 278 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., którą to karę odbywał w okresie od 24 października 2008 roku do 29 lipca 2010 roku, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 278 §1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Ponadto Prokurator Prokuratury Rejonowej Kielce Zachód w Kielcach oskarżył Ł. W. o to, w dniu 11 kwietnia 2012 roku w T. gmina S. działając wspólnie i w porozumieniu dokonali uszkodzenia dwóch słupów energetycznych typu (...) poprzez rozbicie ich młotkiem na kwotę 1260 złotych, a następnie działając wspólnie i w porozumieniu z P. B. i M. M. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pozyskanych z nich po uprzednim odcięciu 300 metrów linki aluminiowej o łącznej wartości 360 złotych na szkodę (...) S.A. (...)w W. – (...) (...) (...) (...) (...), którego to czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach o sygn. akt IX K 826/06 za przestępstwa z art. 280 § 1 k.k., art. 278 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., którą odbywał w okresie od 24 października 2008 roku do 29 lipca 2010 roku, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 278 §1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Kielcach Wydział XII Karny wyrokiem z dnia 4 grudnia 2013 roku ramach czynów zarzucanych oskarżonemu w punkcie I i II aktu oskarżenia uznał Ł. W. za winnego tego, że:

I. a) w okresie od 20 marca 2012 roku do 26 marca 2012 roku w miejscowości K., gmina S. działając w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób, wspólnie i w porozumieniu z P. B. dokonał uszkodzeń słupów energetycznych i zaboru w celu przywłaszczenia elementów stalowych, konstrukcji wsporczych powodując straty o łącznej wartości 1410 złotych, czym działał na szkodę (...) S.A. (...)w W. – (...) (...) (...) (...) (...) w K., i tak:

- w dniu 20 marca 2012 roku w K. gmina S. działając wspólnie i w porozumieniu z P. B. dokonał uszkodzenia trzech słupów energetycznych typu (...) poprzez rozbicie ich młotkiem i zaboru w celu przywłaszczenia odciętych z nich elementów stalowych powodując straty na łączną wartość 470 złotych na szkodę (...) S.A. Oddział w W. (...) (...) (...) (...) (...) w K.,

- w dniu 24 marca 2012 roku w K. gmina S. działając wspólnie i w porozumieniu dokonał wspólnie z P. B. uszkodzenia trzech słupów energetycznych typu (...) poprzez rozbicie ich młotkiem, a następnie zaboru w celu przywłaszczenia

pozyskanych z nich elementów stalowych powodując straty na łączną wartość 470 złotych na szkodę (...) S.A. Oddział w W. – (...) (...) (...) (...) w K.,

- w dniu 26 marca 2012 roku w K. gmina S. działając wspólnie i w porozumieniu z P. B. dokonał uszkodzenia trzech słupów energetycznych typu (...) poprzez rozbicie ich młotkiem, a następnie zaboru w celu przywłaszczenia pozyskanych z nich elementów stalowych powodując straty na kwotę 470 złotych na szkodę (...) S.A. Oddział w W. – (...) (...) (...) (...) (...) w K., których to czynów dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach o sygn. akt IX K 826/06 za przestępstwa z art. 280 § 1 k.k., art. 278 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., którą to karę odbywał w okresie od 24 października 2008 roku do 29 lipca 2010 roku, tj. popełnienia ciągu przestępstw z art. 278 §1 k.k. i art. 288 §1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 91 §1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 288 §1 k.k. w zw. z art. 11 §3 k.k. i art. 91 §1 k.k. wymierzył mu karę ośmiu miesięcy pozbawienia wolności,

b) w dniu 27 marca 2012 roku w K. gmina S. działając wspólnie i w porozumieniu z P. B. dokonał zniszczenia dwóch słupów energetycznych typu (...) poprzez rozbicie ich młotkiem, a następnie ukraść pozyskane z nich elementy stalowe powodując straty na kwotę 262 złotych na szkodę (...) S.A. Oddział w W. – (...) (...) (...) (...) (...) w K., tj. popełnił wykroczenie z art. 119 §1 k.w. w zw. z art. 9 §1 k.w. i art. 4 §1 k.k., w dniu 30 marca 2012 roku w K. gmina S. działając wspólnie i w porozumieniu z P. B. dokonał uszkodzenia dwóch słupów energetycznych typu (...) poprzez rozbicie ich młotkiem, a następnie zaboru w celu przywłaszczenia pozyskanych z nich elementów stalowych powodując straty na kwotę 262 złote na szkodę (...) S.A. Oddział w W. – (...) (...) (...) (...) (...) w K., tj. popełnił wykroczenie z art. 119 §1 k.w. w zw. z art. 9 §1 k.w. i art. 4 §1 k.k. oraz w dniu 11 kwietnia 2012 roku w T. gmina S. działając wspólnie i w porozumieniu z P. B. i M. M. dokonał kradzieży 300 metrów linki aluminiowej o łącznej wartości 360 złotych na szkodę (...) S.A. Oddział w W. – (...) (...) (...) (...) (...) w K., tj. popełnił wykroczenie z art. 119 §1 k.w. w zw. z art. 9 §1 k.w. i art. 4 §1 k.k. i za to na podstawie art. 9 §2 k.w. w zw. z art. 119 §1 k.k. i art. 19 k.w. wymierzył mu łącznie karę dwudziestu dni aresztu

W ramach czynu zarzucanego Ł. W. w punkcie II aktu oskarżenia uznał go za winnego tego, że w dniu 11 kwietnia 2012 roku w T. gmina S. działając wspólnie i w porozumieniu z P. B. dokonali uszkodzenia dwóch słupów energetycznych typu (...) poprzez rozbicie ich młotkiem powodując straty na kwotę 1260 złotych na szkodę (...) S.A. (...) w W. – (...) (...) (...) (...) (...), którego to czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach o sygn. akt IX K 826/06 za przestępstwa z art. 280 §1 k.k., art. 278 §2 k.k. w zw. z art. 91 §1 k.k., którą odbywał w okresie od 24 października 2008 roku do 29 lipca 2010 roku, tj. popełnienia przestępstwa z art. 288 §1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 288 §1 k.k. wymierzył mu karę ośmiu miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 §1 k.k. orzeczone w punkcie Ia i II wyroku kary pozbawienia wolności łączy i wymierza mu karę łączną jednego roku pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 46 §1 k.k. orzekł wobec Ł. W. na rzecz (...) S.A. Oddział w W. – (...) (...) (...) (...) (...) obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty jeden tysiąc trzysta trzydzieści pięć złotych.

Na podstawie art. 119 §4 k.k. orzeka wobec Ł. W. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) S.A. Oddział w W. – (...) (...) (...) (...) (...) kwoty trzysta osiemdziesiąt dwa złote.

Na podstawie art. 63 §1 k.k. zaliczył oskarżonemu Ł. W. na poczet kary pozbawienia wolności orzeczonej w pkt I wyroku okres zatrzymania w dniach 11 i 12 kwietnia 2012 roku.

Na podstawie art. 29 ust 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze (Dz.U. z 2002r. Nr 123, poz. 1058 z późn.zm.) w zw. z § 14 ust. 2 pkt 2 i §2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2002, Nr 163, poz. 1348 z późn. zm) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. B. (1) kwotę 1033,20 zł (jeden tysiąc trzydzieści trzy złote dwadzieścia groszy) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy

prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu, w tym kwotę sto dziewięćdziesiąt trzy złote dwadzieścia groszy tytułem podatku od towarów i usług.

Na podstawie art. 624 §1 k.p.k. zwolnił Ł. W. od ponoszenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach Wydział XII Karny z dnia 4 grudnia 2013 roku wniósł obrońca oskarżonego Ł. W. i na podstawie art. 425 § 1 kpk oraz art. 444 kpk zaskarżył wyrok w części to jest w punkcie II i III wyroku i zarzucił:

1. orzeczenie w punkcie II wyroku rażąco niewspółmiernie surowej kary za przestępstwo z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk to jest kary ośmiu miesięcy pozbawienia wolności, podczas gdy stopień społecznej szkodliwości tegoż czynu, jak również rodzaj i rozmiar naruszonego dobra nie był znaczny, zaś cel wychowawczy i zapobiegawczy w stosunku do Ł. W., a także potrzeba kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa zostałyby osiągnięte także poprzez orzeczenie kary pozbawienia wolności w niższym wymiarze,

2. naruszenie art. 85 i art. 86 § kk poprzez orzeczenie w punkcie III wyroku kary łącznej jednego roku pozbawienia wolności z zastosowaniem w równej części zasady kumulacji zasady absorpcji, pomimo istnienia ścisłego związku podmiotowo – przedmiotowego pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami popełnionymi przez oskarżonego w okresie od dnia 20 marca do dnia 26 marca 2012 roku oraz 11 kwietnia 2012 roku w konsekwencji orzeczenie kary łącznej rażąco surowej.

Ponadto zarzucił, że Sąd nie uwzględnił wniosku oskarżonego o łagodny wymiar kary przy zastosowaniu warunkowego zawieszenia jej wykonania pomimo, iż postawa oskarżonego prezentowana w toku całego postępowania przekonuje, że w przyszłości będzie on przestrzegał porządku prawnego.

Na kanwie powyższego obrońca oskarżonego wniósł o zmianę wyroku w punkcie II i III i orzeczenie wobec Ł. W. kary w wymiarze łagodniejszym niż kary orzeczone zaskarżonym orzeczeniem, z zastosowaniem instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary.

Nadto obrońca oskarżonego wniósł o zwolnienie oskarżonego od kosztów postępowania apelacyjnego w całości oraz o przyznanie obrońcy wynagrodzenia z tytułu obrony z urzędu udzielonej Ł. W. w postępowaniu apelacyjnym w niniejszej sprawie, oświadczając, iż wynagrodzenie to nie zostało w żadnej części uiszczone.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługiwała na uwzględnienie a zważywszy na fakt, że zarzut w niej podniesiony nie potwierdził się, zaś w sprawie nie stwierdzono okoliczności o jakich mowa w art. 439 kpk i art. 440 kpk należało przedmiotową apelację uznać za oczywiście bezzasadną.

Wbrew twierdzeniom zawartym w apelacji Sąd I instancji w pełni poczynił prawidłowe ustalenia wpływające na rodzaj i rozmiar kary orzeczonej względem oskarżonego. Wydając orzeczenie miał na względzie zasadę i dyrektywę sądowego wymiaru kary, a swoje stanowisko przekonująco uzasadnił w spełniającym ustawowe wymogi uzasadnieniu przez co mogła nastąpić pełna kontrola instancyjna orzeczenia w zakresie jego zaskarżenia.

Należy pamiętać, że rażąca niewspółmierność kary (art. 438 pkt 4 kpk) ma miejsce wówczas, gdy zastosowana kara za konkretne przestępstwo jak i suma tych kar nie uwzględnia należyte stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz nie realizuje w wystarczającej mierze celów kary w zakresie społecznego oddziaływania oraz celów zapobiegawczych i wychowawczych jakie ma uczynić w stosunku do osoby skazanej. Nadto orzeczona kara może być uznana za niewspółmierną, kiedy nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstw jak i osobowości sprawcy, w tym w szczególności jego uprzedniej karalności (por. wyr. SN z dnia 30 czerwca 2009 roku, WA 19/09).

W sprawie będącej przedmiotem osądu, rozpoznający zarzucane czyny oskarżonemu Sąd, wywiązał się w sposób należyty z obowiązków przedstawionych powyżej. Sąd ten na podstawie ujawnionych okoliczności, które miały zasadniczy wpływ na wymiar kary, zastosował sankcję, które nie tworzyły żadnej dysproporcji między sumą kar zasadniczych orzeczonych przez Sąd I Instancji a karami jakie należałoby sprawcy wymierzyć w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw sądowego wymiaru kary, określonego w art. 53 kk.

Należało bowiem zauważyć, że oskarżony był uprzednio wielokrotnie karany i zrealizował przestępstwa w ramach recydywy z czego należało wywodzić, że Ł. W. jawi się jako sprawca niepoprawny i uprzednie jego łagodniejsze traktowanie przez wymiar sprawiedliwości nie przyniosło oczekiwanego skutku.

Już tylko ta okoliczność w pełni uzasadniała tak rozmiar jak i łączny rodzaj wymierzonej względem sprawcy kary.

Nie mogło także uchodzić uwadze to, że Ł. W. wykazywał się szczególną uporczywością i natężeniem złej woli realizując szereg czynów a przestępstwa kradzieży i prowadzące do nich niszczenie mienia stało się jego sposobem na życie. Taka postawa musi być napiętnowana i powinna pociągać dla sprawcy ujemne, dotkliwie konsekwencje właśnie poprzez wymiar pozbawienia wolności o charakterze bezwzględny. Brak było bowiem po stronie Ł. W. jakichkolwiek atrybutów mogących stanowić podstawę do snucia rokowań na przyszłość, że oskarżony zmieni swoje postępowanie i orzeczona kara o charakterze wolnościowym skłoni sprawcę do przestrzegania prawa w przyszłości a w szczególności odwiedzie go od ponownego popełnienia przestępstwa.

Sąd Odwoławczy w pełni podziela argumentację Sądu Rejonowego, że oskarżony swoim zachowaniem i uprzednim sposobem życia utwierdza w przekonaniu, iż tylko izolacja sprawcy zabezpieczy społeczeństwo przed dalszymi możliwymi, bezprawnymi działaniami Ł. W. i skłoni oskarżonego do przewartościowania swoich dotychczasowych postaw, w szczególności do uświadomienia sobie, że przestępstwo nie popłaca, a każdy następny tego rodzaju czyn spotka się ze stanowczą reakcją.

Reasumując należy stwierdzić, że wymierzone kary jednostkowe jak i kara łączna mieściły się w granicach ustawowych a nadto bliżej dolnych granic ustawowego zagrożenia w związku z tym nie sposób uznać, że kary rażą surowością.

Orzeczona kara łączna była wypadkową, jak zauważył to obrońca, zasady kumulacji i zasady absorpcji i przez to uwzględniała bliskość czasową czynów oraz łączność przedmiotową zrealizowanych przez oskarżonego przestępstw w związku z czym nie można uznać jej za nietrafną.

Jeśli zaś chodziło o bezwzględny wymiar kary łącznej to jak wspomniano Sąd uwzględnił wszystkie istotne dyrektywy w tym względzie a dotychczasowy sposób życia oskarżonego oraz jego właściwości osobiste sprzeciwiały się z ferowania wobec Ł. W. kary o charakterze wolnościowym.

Zawieszenie wykonania orzeczonej kary wobec oskarżonego rodziłoby w opinii społecznej przekonanie, że sprawca przestępstwa zrealizowanego w warunkach recydywy pozostaje w zasadzie bezkarny.

Uznając zatem, że apelacja nie zasługuje na uwzględnienie Sąd Okręgowy kierując się treścią art. 437 § 1 kpk utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

Wywiedzenie apelacji na korzyść oskarżonego i jej nie uwzględnienie zasadniczo, zgodnie z art. 636 § 1 kpk powinno skutkować obciążeniem Ł. W. kosztami sądowymi, jednakże z uwagi na fakt, że oskarżony pozostaje w izolacji i nie dysponuje majątkiem dającym gwarancję uiszczenia tych kosztów Sąd Odwoławczy w oparciu o przepis art. 634 kpk i art. 626 § 1 kpk i art. 17.1. ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych DZ. U nr 49 poz. 223 z 1983 roku zwolnił Ł. W. z obowiązku ponoszenia przedmiotowych kosztów. W obrębie tych kosztów mieściło się wynagrodzenie dla udzielającego z urzędu obrony adwokata w postępowaniu odwoławczym, które zostało zasądzone zgodnie z przepisem § 14. 1. 4) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie ... - Dz. U z 2013 roku poz. 461.

W końcu zasądzono od oskarżonego na rzecz pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego stosowne wynagrodzenie za reprezentowanie oskarżyciela posiłkowego w postępowaniu odwoławczym.

SSO J. Klocek SSO A. Babilon – Domagała SSO A. Zarzycki